

Mi-e frig cu tine

Carmen

Degeaba mă-nvelesc în sentimente
Ce-s calde și mă plouă cu torente
De gânduri bune și vise frumoase...
Ești gheața ce pătrunde pân' la oase!

Fereastra ce-ai deschis-o către mine
Lasă s-ajungă grabnic de la tine
Frigul cel aspru care mă îngheață
Și-ncremenește răsuflarea-n față!

Simt cum încetul cu încetul
Se ofilește jalnic și buchetul
De flori de versuri strânse-n poezie...
Mi-e frig cu tine, oare mai sunt vie?

În loc de ochi am două găuri negre
Și mă îndrept pe drumuri ce-s tenebre
Căci frigul cel năprasnic l-ai trimis
Ca să înghețe tot ce era-ncins!

Cu nepăsare, vicii și pustiu
Ai omorât ce-a fost odată viu.
Ești întuneric, frig și n-ai voință,
Ești cel ce mi-a adus doar suferință!